

Де той дощ

Ходить дощ у синім капелюсі,
із прозорою сережкою у вусі,
в чоботях з високими підборами —
долами, садочками і горами.
Ходить дощ по чагарях у лісі,
по хатині — на зеленій стрісі
і ніде-ніде не присідає...
А скажіть, чи хто на світі знає,
де той дощ, коли його немає?

Маленький Хвощик і Великий Хвощ

Сказав Маленький Хвощик
Великому Хвощу:
— Ховаймося під кущик
від грому і дощу!

— Навіщо нам ховатись, —
сказав Великий Хвощ.
— Для тебе і для мене
то справжнє свято — Дощ.

Для тебе і для мене
то справжнє свято — Грім!
Він хай собі гуркоче,
а ми собі — мовчім!

Ялинонька, сосонка і смерека

Ялинонька, сосонка і смерека
стоять, немов за руки узялись.
А може, вони йдуть кудись далеко —
з одного лісу та й у другий ліс.

Ялинонька, сосонка і смерека
взяли собі в дорогу по грибку,
щоб не було їм хтозна-як нелегко
в чужому, незнайомому ліску.

Ялинонька, сосонка і смерека
взяли з собою й пташку голосну,
щоб допомогла зустріти їм далеку
і прибрану у квіточки весну.

Галина Кирпа